



THOMAS C. BREZINA

UN CAS PER A TU I LA

PENYA DELS TIGRES

Els pirates d'internet



AMB MATERIAL
PER RESOLDRE
ENIGMES

UNA SENSACIÓ ESTRANYA

En Pau, la Virgi i en Lluc estaven molt capficats. A més, els tres amics que formaven la Penya dels Tigres feien cara de pomes agres. Estaven asseguts a la classe i donaven voltes i més voltes a uns exercicis de matemàtiques molt difícils.

–N’heu acabat algun? –va preguntar en Pau en veu baixa.

En Lluc, que era ben bé un geni de les matemàtiques, va dir:

–Cap ni un. Aquests exercicis són horrosos.

–Tot això és culpa vostra –va xiuxiuejar la Virgi, tota enfadada–. Perquè sou uns dormilegues i sempre se us enganxen els llençols.

Els nois van callar de cop. La Virgi tenia tota la raó.

Tots tres quedaven cada dia per anar junts cap a l'escola. Quan feia bon temps hi anaven amb bicicleta, i quan plovia agafaven l'autobús.

Però durant tota la setmana anterior o en Lluç o en Pau sempre arribaven tard al seu punt de trobada. Per aquest motiu, la Peña dels Tigres va arribar a l'escola després que sonés el timbre tres vegades seguides.

A la porta sempre hi havia el senyor Sena, el professor de matemàtiques, que no suportava la gent que feia tard. El primer dia només els va renyar una mica, però la tercera vegada els va castigar. La Peña dels Tigres havia de quedar-se a la tarda i ell els posava set operacions per fer. S'hi van estar trencant les banyes més d'una hora, però no hi havia manera.

El senyor Sena seia a la seva taula i llegia el diari.

–Ara torno –els va dir al cap d’una estona,
i va marxar de la classe.

En Lluc va llançar una mirada maliciosa
a l’ordinador, que era al costat de la porta.



Amb l'ajuda de l'ordinador allò estaria fet en un moment.

Sense pensar-s'ho gaire, en Lluc va acostar-s'hi a poc a poc i el va engegar. En Pau i la Virgi li van dir que no ho fes, però ell no els va fer cas.

En Lluc va començar a teclejar de pressa.

–Què fas? –va preguntar fluixet en Pau.

–Envio els deures al Mateu Torras, el meu veí. Fa classes de repàs de matemàtiques i segur que ens donarà un cop de mà.

–Deixa-ho estar –va murmurar en Pau.

–Si el senyor Sena torna i ens enganxa segur que s'enfadarà de valent.

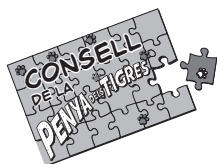
La Virgi es va posar de puntetes per mirar per la finestra de la porta i vigilar el passadís.

–No passa res –els va dir–, el senyor Sena segurament deu estar al lavabo. No ens pot veure de cap manera.

Tot i així, en Pau va tenir una sensació estranya.



Hi ha algun motiu
que faci que en Pau
se senti incòmode?



Trobaràs
indicacions importants
a la pàgina 145.



EL PERSONATGE DE LA PANTALLA

En Pau va intentar que els altres dos Tigres s'adonessin que algú els observava, però no li feien cas. La Virgi i en Lluc miraven fixament la pantalla i esperaven ansiosament la resposta d'en Mateu Torras.

–Ei, hi ha algú a la finestra! –va murmurar finalment.

Els altres dos es van girar esbufegant de mala manera.

–Veus visions, aquí no hi ha pas ningú –va dir en Lluc.

Aleshores, en Pau va obrir uns ulls com unes taronges. En Lluc tenia raó, no hi havia cap rastre del periscopi que acabava de veure. El Tigre va fer un bot tan de sobte que va fer tombar la cadira. Va recollir-la de terra i va fer un bon terrabastall.

La classe estava situada a la planta baixa. En Pau anava vigilant la finestra, però no va poder descobrir ningú. I si s'havia equivocat?

—Quanta estona més necessita aquest professor de repàs? —va queixar-se la Virgi, que ja estava impacient—. El senyor Sena deu estar a punt de venir.

De sobte, la pantalla de l'ordinador va tornar-se negra.

—Mira que ets burro, l'has desendollat! —va dir la Virgi al Lluc.

—I tu més —s'hi va tornar en Lluc.

Es va ajupir i va donar una ullada al cable; estava perfectament endollat.

—Què ha passat aquí? —va dir tot sorprès.

Llavors es van començar a sentir uns sons molt greus, com els d'un orgue.

Els Tigres es van mirar els uns als altres sense poder dir res. En Lluc es va tirar enrere de cop. La Virgi també va enretirar la cadira.

En Pau estava dret enmig de tots dos i va tornar a seure.

Primer només s'hi veia un cercle ovalat de color verd. I de mica en mica va anar apa-



reixent una boca, un nas i cabells. Portava una màscara negra als ulls.

–Eh? –en Lluc es va espantar.

A més de la cara, també va aparèixer el cos, amb una camisa, una corbata i una americana de color violeta. Una mà verdosa i ossuda va colpejar des de dins la pantalla de l'ordinador. Els cops contra el vidre se sentien clarament. En Lluc i la Virgi van retrocedir uns quants passos més.

–Com... com pot ser que passi això? –va dir en Lluc.

L'aparició misteriosa va començar a parlar amb una veu molt greu:

–Ho veig tot, ho sento tot i ho sé tot.

Els Tigres es van quedar bocabadats, no s'ho podien creure.

–Heu anat massa lluny –els va amenaçar el personatge.

–A partir d’ara faré servir els meus poders contra vosaltres. Sereu els meus esclaus.

En Pau va empassar saliva.

–Lluc, digues alguna cosa. Què és això?

El geni de la tecnologia de la Penya dels Tigres només hi trobava una explicació:

–Aquest home deu haver-se colat per internet, estem connectats.

La Virgi estava desconcertada.

–És veritat que ens pot veure? Com és que ha parlat com si estigués ajupit darrere la pantalla?

En Lluc no tenia resposta a aquelles preguntes.

En Pau va trobar una possible solució que va sorprendre molt els altres dos amics.



Quina és la possible
solució de l'enigma?



EL PROFESSOR BROMISTA

–Què és tot aquest muntatge? –va queixar-se en Lluç.

Estava força empipat, perquè a ell li havia passat per alt aquella solució tan fàcil per a l'enigma. Aquest tipus d'errors no els oblidava fàcilment.

–Però a l'escola no hi queda ningú –va dir la Virgi en veu baixa.

En Pau estava molt satisfet del seu descobriment i va dir:

–Només hem de seguir el cable per saber si de veritat algú se'ns ha colat a l'ordinador o no.

La Virgi i en Lluç van fer que sí amb el cap.

La cara de la pantalla va fer una ganyota i va preguntar:

–Què? No us espanteu?

No va haver-hi resposta. La Penya dels Tigres va marxar de la classe de puntetes i va sortir al passadís sense fer soroll. El cable passava entre la paret i el terra. I dues classes més enllà desapareixia per sota d'una porta que estava tancada.

–I ara què? –va preguntar la Virgi.

En Lluc va passar-se la mà per la barbeta mentre pensava, i en Pau es va gratar el cap.

–Nois, sou uns figafors! –va rondinar la Virgi en veu baixa, va agafar el pom i va obrir la porta de cop.

Un raig de llum molt llampant els va enlluernar. I després n'hi va haver dos més. Els Tigres es van protegir els ulls amb els braços.

I després tot es va quedar en silenci.

Amb compte, van obrir una mica els ulls per sota de les mànigues del jersei. Davant

seu hi havia més puntets brillants blancs i negres, i al mig s'hi podia veure una persona.

Tots tres van cridar alhora:

—Senyor Sena!

